

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323201900
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8323201900.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobcov: 1/ A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, XXX XX E., 2/ A. B. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/X, XXX XX G.- H. I., obaja právne zastúpení JUDr. Slavomírom Hrubíšakom, advokátom, so sídlom Pugačevova 1, 066 01 Humenné, IČO: 35 458 976, proti žalovaným: 1/ B. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. XX, 2/ G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. XX, 3/ B. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. XX, 4/ J. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. XX, žalované 1/ až 4/ právne zastúpené JUDr. Annou Drugdovou, advokátkou, so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, IČO: 42 383 901, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5C/82/2023-79 zo dňa 28.11.2023 takto

rozhodol:

- Mení rozsudok v napadnutom výroku II. tak, že žalovaným 1/ až 4/ voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
- Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol tak, že cit.: „I. Súd žalobu zamietá.
II. Žalované v 1. až 4.rade majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v 1. a v 2.rade v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 141 ods. 1, § 142 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), a výrok o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že v súdnej veci existujú na strane žalovaných 1/ až 4/ dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nezrušenie podielového spoluvlastníctva, keď v nehnuteľnostiach, ktorých vyporiadania spoluvlastníctva sa žaloba týka majú svoje bydlisko a zázemie aj žalované 3/ a 4/, ktoré sú vysokoškolskými študentkami pripravujúcimi sa na svoje budúce povolanie a žalovaná 1/ je samoživiteľkou týchto detí, ktorej čistý príjem je cca 950,- Eur mesačne, pričom z uvedeného príjmu uhrádza platby súvisiace s nehnuteľnosťou a zabezpečením chodu domácnosti a súčasne uhrádza náklady na zabezpečenie základných životných potrieb pre žalované 3/ a 4/. Zastal názor, že po odpočítaní pravidelných SIPO platieb a nákladov žalovaných 3/ a 4/ na internátne ubytovanie ako aj s prihliadnutím na výšku životného minima žalovaných 1/, 3/ a 4/, ktoré je potrebné považovať za spoločne posudzované osoby, žalovaná 1/ nedisponuje voľnými finančnými prostriedkami, aby toho času dokázala úverom zabezpečiť vyplatenia náhrady za spoluvlastnícke

podieľ žalobcov 1/ a 2/. Za najvýznamnejší dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý mal súd prvej inštancie za to, že v súdnej veci existujú podmienky odôvodňujúce postup podľa § 142 ods. 2 OZ považoval pomery na strane žalovaných 3/ a 4/, vo vzťahu ku ktorým by bolo nespravodlivé aj nariadenie predaja nehnuteľností, v ktorých majú označené žalované svoje bydlisko, keď z objektívnych dôvodov na ich strane nie sú podmienky pre výplatu žalobcov 1/ a 2/ za ich spoluvlastnícke podiely, keďže toho času ešte nie sú schopné samostatne sa živiť. Vo vzťahu k odvolaním napadnutej časti rozsudku súdu prvej inštancie v bode 28. odôvodnenia konštatoval, že žalované 1/ až 4/ boli v predmetnom spore v plnom rozsahu úspešné, preto bol dôvod pre priznanie nároku na náhradu trov konania žalovaným 1/ až 4/ voči žalobcom 1/ a 2/ v rozsahu 100%. Pokiaľ ide o podmienky aplikácie § 257 CSP konštatoval, že na strane žalobcov 1/ a 2/ nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nárok na náhradu trov konania žalovaným 1/ až 4/ nemal priznať, tieto zo strany žalobcov 1/ a 2/ v konaní ani neboli tvrdené, pričom práve na strane žalovaných 1/ až 4/ je potrebné poukázať na to, že ide o osoby s nízkym príjmom, keď žalovaná 1/ je samoživiteľkou rodiny a žalované 3/ a 4/ študentkami vysokých škôl.

4. Proti výroku II. rozsudku o nároku na náhradu trov konania podali bez formálneho označenia odvolacích dôvodov žalobcovia 1/ a 2/ včas odvolanie. V podanom odvolaní uviedli, že súd prvej inštancie pri vydávaní rozsudku pochybil, keď z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, tieto nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné. Namietali, že pomery na strane žalobcov 1/ a 2/ odôvodňujú aplikáciu § 257 CSP v otázke trov konania, ďalej že súd prvej inštancie pomery na ich strane dôkladne neskúmal a že odôvodnenie súdu prvej inštancie, že trovy konania žalovaným 1/ až 4/ vznikli v dôsledku správania žalobcov 1/ až 2/ podávajúcich žalobu je nesprávne. K záveru súdu prvej inštancie, že vzhľadom na zastúpenie žalovaných 1/ až 4/ advokátom, týmito v konaní vznikli výdavky, poukázali na to, že pokiaľ by boli žalované 1/ až 4/ v tak zlej finančnej situácii, ako to zhodnotil súd prvej inštancie, nemali by možnosť finančne tieto výdavky pokryť, ale požiadali by Centrum právnej pomoci o bezplatné poskytnutie právnej pomoci, prípadne o jej poskytnutie za zníženú odmenu. Súd prvej inštancie rovnako nevzal do úvahy neehospodárne nakladanie s finančnými prostriedkami žalovanou 1/, ktorá v súvislosti s čerpaným úverom uprednostnila hostinu pred vyriešením vlastnej bytovej otázky, a že v prípade žalovaných 3/ a 4/ ide o dospelé ženy, ktoré môžu popri štúdiu pracovať a mať vlastný príjem. Takéto zhodnotenie zlej sociálnej situácie na strane žalovaných 1/ a 4/ označili za nepreskúmateľné. Súčasne namietali, že súd prvej inštancie u žalobcov 1/ a 2/ nezohľadnil skutočnosť, že v záujme zaobstarania si vlastného bývania, obidvaja vzali úver (žalovaná 1/ sumu 200 000,- eur a žalovaný 2/ sumu 80 000,- eur), keď práve peniaze za vyplatený podiel im mali pomôcť pri splácaní úverov. Súd prvej inštancie mal preto rovnako ako pri rozhodovaní vo veci samej vziať v úvahu, že žalobcovia 1/ a 2/ dali žalovaným 1/ až 4/ dostatok času na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou, keď žalobu na jeho vyporiadanie podali desať rokov po smrti poručiteľa z dôvodu uprednostňovania tohto vyporiadania dohodou, keď aj po výzve žalovaným 1/ až 4/ a zistení, že v roku 2017 bolo ešte jedno z detí nepĺnoleté žalobcovia zohľadnili túto skutočnosť a žalobu podali až so značným odstupom času. Rovnako namietali, že žalobcovia 1/ a 2/ už pri nadobudnutí dedičstva vzali zreteľ na vek žalovaných 1/ až 4/, ich štúdium a svoj podiel na nehnuteľnostiach prenechali žalovaným 1/ až 4/ do bezplatného užívania počas doby 10 rokov. Z týchto dôvodov mal súd prvej inštancie náhradu trov konania žalovaným 1/ až 4/ nepriznať. Nad rámec uvedeného v odvolaní namietali aj nesprávne vyrubenie súdneho poplatku. V odvolacom návrhu žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že náhradu trov konania žalovaným 1/ až 4/ neprizná.

5. K odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ sa cestou svojej právnej zástupkyne podaním z 15.02.2024 vyjadrili žalovaní 1/ až 4/. Vo vyjadrení uviedli, že súd prvej inštancie postupoval pri aplikovaní ustanovenia § 255 ods. 1 CSP správne, pretože žalované 1/ až 4/ mali v konaní plný úspech. Napriek tomu, že žalobcovia 1/ a 2/ v priebehu konania na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa na ich strane vôbec nepoukazovali a teda ani ich žiadnym spôsobom nepreukázali, súd prvej inštancie sa sám touto otázkou zaoberal a ako vyplýva z bodu 28. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, s touto sa nad rámec tvrdení strán sporu aj riadne vysporiadal. Mali za to, že tvrdenia žalobcov 1/ a 2/ o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa na ich strane nie sú také, aby odôvodňovali iné rozhodnutie o trovách konania, pričom povinnosť nahradiť vzniknuté trovy konania je následkom neúspechu v konaní. Zároveň žalobcovia 1/ a 2/ ani len v odvolaní nepoukazujú na to, že by týmto rozhodnutím boli vystavení napr. existenčným problémom a tieto skutočnosti ani nijako nepreukazujú. Snaha žalobcov 1/ a 2/ poukázať na údajne „nehospodárne“ správanie sa žalovanej 1/ označili v súvislosti s rozhodnutím o náhrade trov konania za neadekvátne. Zároveň mali za to, že možnosť nechať sa zastupovať advokátom je zaručené

a je vecou dohody medzi advokátom a klientom, akým spôsobom sa na odmene advokáta dohodnú. Žiadali preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť a žalovaným 1/ až 4/ priznať voči žalobcom právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 CSP), preskúmal napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné v jeho napadnutej časti zrušiť.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Podľa § 142 ods. 2 OZ, z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd nezruší a nevyporiada spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu alebo predajom veci a rozdelením výťažku.

10. Civilný sporový poriadok v súčasnosti upravuje náhradu trov konania v ustanoveniach § 255 a nasl., v zmysle ktorých sa v sporových konaniach ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, každá zo sporových strán (t. j. žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Pomer sa vyjadruje spravidla percentuálne. Aj keď má strana podľa § 255 ods. 1,2 CSP právo na náhradu trov konania na základe zásady úspechu v konaní, súd jej nemusí priznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP).

11. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením sudcovského moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva vyžaduje, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré zákon nešpecifikuje. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, ako aj z aspektov sociálnych. Použitie zákonného ustanovenia § 257 CSP musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a prispievať k dosiahnutiu spravodlivosti pre strany sporu. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci - charakter konkrétneho konania alebo konkrétnej procesnej situácie, ako aj v okolnostiach týkajúcich sa strany. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa je potrebné komplexne vyhodnotiť osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery u všetkých sporových strán a taktiež zohľadniť okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku, prihliadnuť aj na postoj strán, a vziať na zreteľ aj to, ako si strany plnili svoje procesné povinnosti z hľadiska plynulosti a hospodárnosti priebehu konania, napr. či strany uvádzali rozhodujúce skutočnosti a dôkazy (prostriedky procesného útoku a procesnej obrany) riadne a včas (porov. uznesenie Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp.zn. II. ÚS 563/2011-14).

12. Podľa ustálenej súdnej praxe (porov. Cpj 8/1972) ak súd vyhovel návrhu a zrušil spoluvlastníctvo spôsobom, ktorý bol navrhovaný, najmä ak sa žalovaní bránili alebo navrhovali, a to neúspešne, iný spôsob vyporiadania, niet v zásade prekážok, aby súd použil ustanovenie § 255 ods. 1 CSP (predtým § 142 ods. 1 O.s.p.) a aby žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Iný je však, prípad, ak súd rozhodol o vyporiadaní inak, než bolo navrhnuté. Tu bude opodstatnené uvažovať, či by nebolo vhodné použiť ustanovenie § 255 ods. 2 CSP (predtým § 142 ods. 2 O.s.p.). V konaní o zrušení spoluvlastníctva bude odôvodnené aj použitie ustanovenia § 257 CSP (predtým § 150 O.s.p.; porov. rozhodnutie uverejnené

pod č. 31/1972 Zbierky rozhodnutí a stanovísk). So zreteľom na rozmanitosť prípadov treba však riešiť každý prípad individuálne s prihliadnutím na celý priebeh konania a postup jednotlivých účastníkov ako aj na to, do akej miery sú jednotliví účastníci dotknutí na svojich záujmoch vynesným rozsudkom.

13. Zo spisu vyplýva, že žalobcovia sa žalobou domáhali vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti špecifikovanej v žalobe. Žalobcovia 1/ a 2/ v žalobe uviedli, že žalovaným 1/ a 4/ navrhli vyporiadanie podielového spoluvlastníctva dohodou najskôr v roku 2017 a následne aj v roku 2023, t. j. pred podaním žaloby. Žalované 1/ až 4/ vo vyjadrení k žalobe potvrdili, že každý podielový spoluvlastník má právo žiadať, ak nedôjde k dohode, aby bolo podielové spoluvlastníctvo zrušené a vyporiadané rozhodnutím súdu, no zároveň uviedli, že spoluvlastnícke podiely žalobcov 1/ a 2/ nemajú záujem nadobudnúť z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na vyplatenie primeranej náhrady za tieto podiely. Poukazovali pritom predovšetkým na svoju nepriaznivú finančnú situáciu, v ktorých videli dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom vyriešenie otázky spoluvlastníctva predajom nehnuteľnosti pripustili až po tom, ako minimálne žalované 3/ a 4/ ukončia svoje vysokoškolské štúdium.

14. Vychádzajúc z opísaných okolností súdeného prípadu vyplývajúcej zo stanovísk sporových strán prezentovaných už v úvode konania nemožno považovať odôvodnenie napadnutého výroku II. rozsudku ohľadom posúdenia, či tieto nepredstavujú okolnosti hodné osobitného zreteľa za dostatočné. Posudzovanie majetkových pomerov iba jednej zo strán sporu nie je v zmysle ust. § 257 CSP jediným kritériom, pri ktorom prichádza do úvahy aplikácia označeného ustanovenia. Rozsudku súd prvej inštancie je v napadnutej časti potrebné vytknúť, že vo svojom rozhodnutí nezohľadnil okolnosti, ktoré žalobcov 1/ a 2/ viedli k uplatneniu svojho nároku. Tak ako vyplýva zo žaloby, predmetnú nehnuteľnosť žalobcovia 1/ a 2/ neužívajú, užívajú ju výlučne žalované 1/ až 4/, pričom žalobcovia 1/ a 2/ sa pred podaním žaloby minimálne dva krát pokúsili so žalovanými 1/ až 4/ o dohodu, avšak bezúspešne, čo žalované 1/ až 4/ v konaní nepopierali.

15. Okrem toho je potrebné vziať zreteľ aj na skutočnosť, že žaloba žalobcov 1/ a 2/ nebola zamietnutá z dôvodu, že by bola neopodstatnená, ale z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 142 ods. 2 OZ, pre ktoré by bolo zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nespravodlivé a v rozpore s právom žalovaných 3/ a 4/ na ochranu obydlia, t.j. na základe úvahy súdu ohľadne naplnenia osobitostí daného prípadu, ktoré pri rozhodovaní o tomto type nároku umožňuje zohľadniť § 142 ods. 2 OZ. Rovnako je zrejmé, že predmetom tohto typu sporu je vyporiadanie spoločných majetkových vzťahov všetkých sporových strán (všetkých podielových spoluvlastníkov) a prihliadať je potrebné aj na skutočnosť, že súd vyporiadávajúci podielové spoluvlastníctvo nie je podľa platnej právnej úpravy viazaný návrhmi sporových strán, keďže spôsob ich vyporiadania vyplýva priamo zo zákona.

16. Aj keď teda súd prvej inštancie žalobu žalobcov 1/ a 2/ zamietol z dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalovaných 1/ až 4/, spočívajúcich v ich nepriaznivej ekonomickej situácii, nemožno súčasne bez prihliadnutia na ostatné okolnosti prípadu uzavrieť, že žalované v 1/ až 4/ rade majú z titulu formálneho úspechu vo veci voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu celých trov konania. V prejednávanej veci dôvod zamietnutia žaloby nie je možné pričítať výlučne žalobcom 1/ a 2/, na čo je potrebné pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadať. Ako bolo vyššie konštatované, výnimočnosť aplikácie § 257 CSP môže okrem okolností týkajúcich sa strany spočívať aj v okolnostiach danej veci - charaktere konkrétneho konania alebo konkrétnej procesnej situácie, pričom v konaní o zrušenie spoluvlastníctva je s ohľadom na rozmanitosť prípadov potrebné riešiť každý prípad individuálne, s prihliadnutím na celý priebeh konania, na postup jednotlivých účastníkov ako aj na to, do akej miery sú jednotliví účastníci vynesným rozsudkom na svojich záujmoch dotknutí.

17. Vychádzajúc z okolností a úvah rozvedených v predchádzajúcich bodoch odôvodnenia tohto uznesenia (predovšetkým v bodoch 13. až 16.) odvolací súd dospel k záveru, že v situácii, v ktorej je žaloba o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zamietnutá na základe úvahy súdu o naplnení dôvodov hodných osobitného zreteľa, teda napriek tomu, že právny stav svedčí aktívnej vecnej legitímácii žalobcov 1/ a 2/ na podaní žaloby, možno vidieť okolnosti hodné osobitného zreteľa, pre ktoré inak formálne v konaní úspešnej sporovej strane súd neprizná nárok na náhradu trov konania. Preto odvolací súd zhodnotiac, že uvedené skutočnosti vyplývajú z medzi stranami nesporných skutočností a skutkového stavu ustáleného v konaní už súdom prvej inštancie, a že vo veci je dôvod na aplikáciu právnej normy obsiahnutej v § 257 CSP, napadnutý výrok II. rozsudku postupom podľa § 388 CSP zmenil

tak, že náhradu trov prvoinštančného konania žalovaným 1/ až 4/ voči žalobcom 1/ a 2/ nepriznal, ako to vyplýva z výroku I. tohto uznesenia.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 257 CSP. Aj pri rozhodnutí o týchto trovách konania bolo potrebné zohľadniť vyššie rozvedené špecifické okolnosti prípadu, vrátane skutočnosti, že z hľadiska konania ako celku nemožno považovať žalobcov 1/ a 2/ ako procesne úspešných. Preto im nemôže byť priznaná ani žiadna náhrada trov konania, aj keď v odvolacom konaní dosiahli zmenu napadnutého výroku rozsudku.

19. Záverom odvolací súd poznamenáva, že odvolacou argumentáciou žalobcov 1/ a 2/ týkajúcou sa nesprávneho vyrubenia súdneho poplatku za žalobu sa v odvolacom konaní nezaoberal, nakoľko napadnutý výrok II. rozsudku sa tejto otázky nedotýkal. V zmysle § 12 ods. 1 vety prvej zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, vo veciach poplatkov rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon, teda súd prvej inštancie. Len tento súd je potom oprávnený rozhodovať aj o vrátení časti nesprávne vyrubeneho súdneho poplatku.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).